

Bergamasco i Sverige

2026-01-25

Årgång 22

Varför ser det så konstigt ut?

En stor katastrof drabbade undertecknad under sommaren. Microsoft meddelade att de skulle stänga ner Microsoft Publisher! Efter många år av brottande med detta program hade jag börjat behärska det ganska bra. Då stängs det ner. Motiveringen var att det går lika bra att göra samma saker i Word och Power Point. Jaha, tjena...ingen frågade mig. Men, nu är det som det är. Antingen får någon kunnig person hjälpa mig att göra det bättre, typ göra en snygg mall, annars blir det så här enkelt. Jag är inte helt obildad på området, men jag tycker helt enkelt inte det är så kul att sitta och testa sig fram. Fördelen är ju naturligtvis att man kan koncentrera sig på innehållet i stället för utseendet. Kan man använda AI? ”Gör det här till en snygg tidning.” Alltså, hör gärna av dig om du har idéer hur vi kan göra BIS-bladet snyggare. Kom gärna med bidrag till innehållet också. Det behöver inte vara så märkvärdigt. Kanske en kort berättelse om din hund, vad ni gör tillsammans och skicka med en bild. I det här bladet dyker det upp lite olika saker. Bl.a. om svårigheterna med att para en bergamasco, lite om hur det fungerar med att ha en rasklubbmonter och ett intressant forskningsprojekt som några av våra hundar är med i.

Det bidde en...

Jag vet inte riktigt varför men plötsligt hade vi (min man säger nog det var jag) bestämt att vi skulle ta en kull valpar. För att bidra till rasen. Om det visar sig att vi har en bra Bergamasco. I så fall så. Nu måste jag nämna Sofia. Första gången vi ställde ut Louise var i Alingsås i ett ridhus och det ösregnade. Vi var där från det att utställningen öppnade och jag övade på handling där och då genom att titta på hur andra gjorde. Vi var där för tidigt, så jag hann öva mycket. Varje gång sprang vi förbi en Old English sheepdog som låg på ett bord och ett gammalt par tuperade Sheepdoggen i fyra timmar. Sen var det vår tur att gå in i ringen med Louise och då stod plötsligt Sheepdoggen bakom oss, den skulle in sen. Den var så tuperad så den såg ut som en sprängd marshmallow. Louise kunde inte sluta skälla på den. Jag sprang och sprang med henne inför domaren som suttit i sju timmar och ätit lösviskgodis på en pall och var på uselt humör och när Louise inte kunde sluta skälla på tuperingen utanför ringen så blev domaren sur och ville visa ut oss. Men bisittaren såg

att det inte var Louise det var fel på utan "handlern", dvs mig, och skällde på domaren så vi fick i alla fall en sur suck och ett VG.

Så hittade vi vår handler Sofia. Hon har stilig dräkt och snygga skor när hon visar Louise och så har hon stoppat behån full med köttbullar och strimlad skinka som hon smugglar in i Louises gap och Louise hon springer så fint så fint. Och hennes vackra rörelser kommer till sin rätt. Tre championat senare (svenskt, danskt och norskt) så uppfattar vi det som att vi har en bra Bergamasco.

Med andra ord insåg vi att det kan inte skada med en kull Bergamascovalpar i den här världen trots både Trump och Putin.

Då var det dags att välja hane. Finns inte många att välja på som man inte är släkt med om man är BIS:are. Så vi körde söderut. Nach Deutschland wir fahren mit eine Kia Sportage, till Middle of nowhere utanför Hamburg och där fanns världens snygging: Aiko! En merle hane hos Anke Callsen. Underbar hane. Glad, gosig, stilig.

Det ösregnade hela vägen mellan Malmö och Hamburg och hela tiden vi var där, bara öste det ner. Men humöret på både Aiko och Louise var på topp.

Anke hade bakat kaka när vi kom och vi satt där och tänkte att nu händer det. Här blir det tète a tète i ett nafs.

Louise och Aiko var så förtjusta i varandra. Det hoppades och skuttades och slickades och rullades och precis allt som kan förekomma i den moderna hundpornografin förekom utom precis själva fullbordandet. Varje gång

Aiko försökte stiga på så visade det sig att Louise hade lärt sig tyska så hon sa "Nein!". I fyra dagar i tyskt ösregn från förmiddag till kväll var det samma föreställning. Vi puttrade tillbaka till Malmö i snöstorm.



Då fick vi erbjudandet om insemination. Vi fick invänta till nästa löp och ägglossning. Ett år senare inföll det. Så då blev det skytteltrafik från Malmö till Gylle där progesterontesterna togs och så var det plötsligt dags och vi styrde mot Ragnar Thomassen som är fertilitetsveterinär i Oslo. Hur ett antal kryofrysta spermastrån hamnade i Oslo är en egen historia. Två frysta rör med sperma från Ravi - en superstjärna i USA, då han levde - placerades i Louises livmoder och via ultraljud och senare röntgen, konstaterades att det fanns två valpar på väg.

Sofia - är inte bara handler, hon är även valpmorska - kom med navelklämmor, nosug och mjölkersättning i högsta hugg. Så kom han - en stor fin hane. Med Dell Albe - vitt på bröstet. King! En rundnätt goding redan från födseln. Sen blev det stilla. Allt var frid. För mycket frid. Det stannade av. Mitt i natten när det gått fyra timmar utan fler värkar ringde vi veterinären. Vi visste ju att det fanns en valp till. "Nå, sa han, ut och spring och hoppa och ring igen om inget händer." Det gjorde vi. Klockan ett på natten. Tjoade och hoppade och sprang längs med villagatan. Louise var glad och med på noterna. Mycket roligare att tjoa omkring än föda valpar. Vi ringde veterinären igen och sa att det händer inget. "Då får ni komma in". Så. Då tog Sofia den nyfödde valpen och stoppade i behån och så en handduk under rumpan på Louise, in i

baksätet och jag körde med händerna tio i två på ratten. Vi hann passera två refuger och en avfart när vi närmade oss Jägersro när Sofia säger från baksätet:

-Nu är här en till. Den låg här i baksätet.

-Vad låg i baksätet?, sa jag.

-En valp. Eeh... en tik. Jo det är en tik. Jag sträckte ut handen och så låg den där.

Sofia stoppade tiken i den andra kupan i behåll och ringade Veterinären.

-Jaha, sa Veterinären. Vad bra. Då behöver ni inte komma hit då kan ni köra hem.

-Jaha, sa jag.

Och så körde jag hem. Sofia där bak med en valp i vardera behåll-kupa som hon annars fyller med charkuterier till Louise när vi är på utställning.

King och Lady. De är fullständigt ljuvliga.



Cristina Gottfridsson

Rasklubsmontrar i Stockholm och Göteborg

Att en bergamasco väcker viss uppmärksamhet är vi alla medvetna om. Detta gäller även om konkurrensen är svår, som på stora hundutställningar. Varje år finns det två riktigt stora utställningar. En i december i Älvsjö och My Dog i Göteborg i början av januari. Vi hade en egen rasmonter i Älvsjö och i Göteborg deltog vi i en monter som vi delade med en del av de andra lite mindre raserna i Svenska Gårds- och Vallhundsklubben (SGVK).

Det är ganska mycket jobb med en egen monter. Hålla koll på anmälan, bygga upp och ta ner montern, men framför allt att få till ett vettigt schema för hundar och ägare. I Stockholm gick det ändå bra. Det fanns alltid någon på plats. Vi fick också tillfälle att använda vår nya snygga fondtapet med en bild från Michael Sing i Schweiz. Och, ja, det är Tobleroneberget (Matterhorn) i bakgrunden.

I Göteborg delade vi, som sagt, monter med lite andra raser. Det var nog tur, för My Dog håller på i fyra dagar. Vi hade fått två pass och det kändes hanterbart. Trots vädervarningar i alla olika färger, så lyckades vi få dit två hundar med vidhängande husse och matte.



Det började inte så bra. Försening pga vädret, strul vid incheckningen. När undertecknad äntligen kom på plast blev min hund kallad för bergamott (?!). Både hunden och

jag försökte ta det med jämnmod....vi har ju inte heller så bra koll på de andra raserna.



Flisa med nya kompisen Alex.

Urbans hund Ceasar passade på att bli champion. Grattis! Han var jättestolt – Urban alltså. Ceasar var mer intresserad av godis och tjejer.



Ceasar på den snygga affischen som användes på My Dog

Beteendestudie

På Älvsjömässan fick vi besök av två forskare inom biomedicin som höll på med en forskningsstudie på hundars beteende. De tog DNA-prov på några av hundarna och lite senare fick vi fylla i ett formulär om hundens vardagsbeteende. Om vi får se något resultat från denna studie kommer det naturligtvis att publiceras i BIS-bladet.



Här DNA-testas Mimer. Hundarna var väldigt intresserade, förmodligen för att prasslet från topsen lät likadant som en godispåse.

Årsmöte

Snart kommer styrelsen att kalla till årsmöte, förmodligen under andra halvan av februari. Du kommer att få en kallelse via mail. Innan dess är det bra om du betalar medlemsavgiften. Ett mail om detta är nyss utskickat. Det finns ganska få bergamasco i Sverige nu, ca. 50 st. Detta leder också till att medlemsantalet i BIS har minskat något. För att hjälpa till att bevara rasen i Sverige är det viktigt att klubben kan fortsätta sitt arbete.

BIS styrelse:

Ordförande: Urban Dufva

Vice ordförande: Anders Ingvarsson

Sekreterare: Katarina Hallefjord

Kassör : Magdalena Komenda Larsson

Övriga ledamöter: Ingrid Sandell, Emil

Arkel Wörn, Cristina Gottfridsson

E-post: info@bergamasco.se

Ansv. utg. för BIS-Bladet: Katarina

Hallefjord Tel: 070-2783011

www.bergamasco.se